

DEMENTIE

Vanuit kosmisch perspectief

Zohra Noach

Aan deze publicatie is, vanuit hun affiniteit met Psychosofia, door verschillende mensen meegewerkt.
Graag wil ik hen bedanken voor hun toewijding in het bij elkaar zoeken van de teksten, voor al hun computerwerk, uittypen, corrigeren, lay-out, enzovoort.
Zohra Noach

© 2010 Zohra Noach, Zohra Noach Foundation
Bundeling, redactie en vormgeving: Anna Hofkamp

www.zohranoachpublicaties.nl

Uit deze uitgave mogen uitsluitend de originele teksten in ongewijzigde vorm worden overgenomen.
Tevens dient daarbij zowel de bron als de naam van de auteur te worden vermeld.

Dementie

--- Wat is dementie?

Zohra: Dementie is terugtrekking van de geest, waardoor de stof vervalt. Dus wanneer de geest zich terugtrekt wordt de stof niet meer vergeestelijkt, niet meer in stand gehouden. Want geest houdt stof in stand. Stof valt uiteen als geest zich terugtrekt.

--- Kun je het doel van dementie omschrijven als een ondergaan van een grote loutering door een stuk onbewust lijden? Zo ja, heeft dit lijden dan te maken met pijn waar iemand niet bewust doorheen durfde te gaan? Bijvoorbeeld door angst voor de dood, voor andere mensen of wat voor angst dan ook?

Zohra: Het is veel fleuriger dan hier wordt voorgesteld. Dementie heeft natuurlijk een medische oorzaak, dus een fysieke oorzaak, maar het heeft ook te maken met het gegeven dat de ziel van deze persoonlijkheid intreedt in een bepaalde rustperiode. Ik zie vaak dat dementie als iets heel akeligs en zwaarmoedigs wordt voorgesteld, met lijden en dergelijke.
Maar een dement mens keert terug, hij is bezig zijn hele leven te verwerken. En dat hoeft helemaal niet altijd in pijn te zijn. Dat gebeurt natuurlijk ook wel eens, je kunt nooit alles generaliseren, maar het is heel vaak zo dat deze dementie als het ware een toevlucht is voor een ziel die meer en dieper wil verwerken. Je ziet ook dat demente mensen teruggaan naar hun eigen jeugd, daar helemaal in leven. Onderwijl verwerken zij hele grote aspecten van hun leven.

Wat ik er zo van gehoord heb is dat in dementie een zodanige karmische verwerking en soms zelfs transformatie plaats vindt, onbewust, waardoor na de overgang er een andere weg van evolutie is.

--- Hoe kunnen hulpverleners met dit proces omgaan omdat dat proces leidt tot de dood, waarbij vaak kenmerkend is dat het contact met degene die dement is, vrijwel verloren gaat? Hoe gaat de hulpverlener hiermee om, misschien ook na de dood?

Zohra: Innerlijk. De hulpverlener zou innerlijk met die persoon kunnen spreken, want het bewustzijn van die mens neemt het niet meer op, zijn hersenen nemen het niet meer op. Maar wanneer men van ziel tot ziel spreekt, wordt dit wel in het onderbewustzijn opgenomen.

Ik heb dit meegemaakt met iemand die bezeten was, zoals men dat noemt. Je kunt dan van alles tegen hem zeggen, maar dat hoort hij niet, dat ervaart hij niet eens.
Daarom zweeg ik en maakte van binnen contact. Op die manier kon ik de ziel van die persoon, zijn onderbewustzijn bereiken. Want het bewustzijn is dan gesloten. Bij demente mensen geldt het ook.

--- Hoe doe je dat precies, van ziel tot ziel praten?

Zohra: Je kunt in jezelf bidden, tot stilte komen, in jezelf je eigen verbinding met dat Goddelijke leggen.
Hoe je dat Goddelijke ook ziet, het hogere zelf in jezelf. Vanuit deze verbinding kun je contact maken met het hogere zelf van de ander, waar hijzelf geen contact meer mee kan hebben.

--- Waar blijft de ziel dan? Zweeft deze ergens tussen hemel en aarde? Want hij is nog niet helemaal uit de mens, die is nog niet dood. Omdat u het over terugtrekken had van de geest?

Zohra: De ziel is aanwezig in de mens, maar de mens heeft er in zijn ego, in de stof, in zijn persoonlijkheid geen aansluiting meer mee.
Daarom kan de stof de geest niet meer manifesteren, want geestkracht, geest, manifesteert zich via denkkracht, de hersenen in het lichaam, het centrale.
Wanneer geest zich terugtrekt, dan trekt de belevendiging van de stof zich geleidelijk aan terug, maar je kunt de ziel wel bereiken.

--- Betekent dat, dat het juist heel belangrijk is dat mensen in die bepaalde levensfase, de dementie, een menswaardig bestaan hebben en juist een bepaalde opvang en begeleiding nodig hebben?

Zohra: Natuurlijk. Deze mensen moeten juist met respect behandeld worden. Men denkt al heel gauw dat je iemand die dement is als een onmondig kind kunt behandelen. Dat is niet zo. Dat doet in de sferen zo ontzettend veel pijn. Dat mag niet! Alhoewel zij dit niet meer in hun bewustzijn kunnen begrijpen, kunnen absorberen, kunnen zij dat wel vanuit hun geestelijke vermogens, die zich dus niet meer kunnen conformeren met de denkkracht.

Dat doet ontzettend veel pijn. Ik heb ook wel eens zulke mensen gezien. Het is of ze schreeuwen om hulp. Als je ze dan behandelt als een onmondig of lastig kind van drie jaar, dan is dat heel erg. Dat is absoluut tegen de menselijke waardigheid!

--- Je krijgt op het laatst zelfs, ik denk even aan dementie, een soort gevangen houden van de ziel in de schaal?

Zohra: Ja, Maar hij kan die ziel dus helemaal bevrijden door steeds meer het godsbewustzijn, de liefde, in zich toe te laten en daardoor zich te bevrijden van alles wat dit godsbewustzijn tegenhoudt. Dus ook de liefde. Dat is een immens proces.

--- Ik ken iemand die Alzheimer heeft en die is daar heel verdrietig over. Hij wordt heel depressief omdat hij zelf ervaart dat hij dingen niet meer kan. Hij verdwaalt bijvoorbeeld en haalt dingen door elkaar. Dat vind ik helemaal niet positief.

Zohra: Op die manier niet, omdat hij nog in zijn aardse, materiële bewustzijn is. Daarin ervaart hij het emotioneel als een falen van hemzelf. Kijk, en daar gaan we weer, wanneer iemand in zijn omgeving dit spirituele bewustzijn heeft, kan hem een heleboel aangereikt worden waardoor hij verlichting krijgt in zijn emotionele stress hierover.

--- Dat is ontzettend moeilijk, hij is christelijk gereformeerd en wil er absoluut niets van weten.

Zohra: Misschien kun je dan andere woorden vinden dan de woorden die wij hier gebruiken. Er werd mij eens gezegd: spreek Russisch met de russen en Chinees met de chinezen.
Ik denk dat dit hierop slaat. Want je zou hem totaal in verwarring brengen als je met deze begrippen zou aankomen, maar je zou met je eigen inspiratie deze begrippen, zodanig door de liefde gedragen, kunnen aanpassen aan datgene wat hij kan bevatten.

--- Het probleem is dat, zijn vrouw weet dat ik hiermee bezig ben, ik helemaal afgewezen word, er is nauwelijks contact mogelijk.

Zohra: Dan weet ik het ook niet. Dan is dit toch een manier van hem, om door de ervaring van dit lijden tot een verandering te kunnen komen en een acceptatie in hemzelf.

--- Mijn ervaring met mijn moeder die pas dementerend is geworden is, dat zij door te dementeren alles kan loslaten wat haar materieel zo bond. Daardoor is zij zo mild geworden, wat zij in haar hele leven niet heeft kunnen zijn. Eigenlijk ervaar ik dit als heel ontroerend.

Zohra: Ja. Het geeft haar ook heel veel ontspanning.
Dat is een manier om nu al in het bewustzijn, want haar bewustzijn is niet dement, alleen de functie daarvan, nu al tot een karmische transformatie te kunnen komen van heel veel aspecten uit dit leven.

--- Hier wordt dan gesproken over een goede ervaring, maar ik heb vaak meegemaakt dat je bijna niet bij demente bejaarden durft te komen omdat ze agressief zijn. Is dat dan omdat ze eigenlijk nu pas dingen als agressie verwerken? Ze zijn bijvoorbeeld in hun leven heel netjes, zonder agressie, geweest. Kan het zijn dat hun verdrongen agressie die nu boven komt?

Zohra: Ze verwerken dus fysiek onbewust, wel geestelijk bewust, datgene wat ze in dit leven niet hebben verwerkt.
Wat er nu uitkomt kan agressie zijn of boosheid over bijvoorbeeld ondergaan onrecht, of andere zaken. Maar het is goed dat dit nu kan.

--- Ik heb vaak bij demente mensen het idee gehad, dat wanneer je denkt dat ze zomaar een poosje zitten te dutten en dat alles langs hen heen gaat, vaak het tegendeel waar is. Maar ook heb ik het idee dat mensen na een poosje dutten of als ze heel wazig voor zich uit hebben gekeken, ze in feite een uittreding hebben gehad en dat ze daarover vertellen?

Zohra: Nou, een uittreding hoeft het niet te zijn, maar in dat bewustzijn, wat dus los staat van dat fysiek functioneren, is dan een hele diepe verwerking gekomen en een ontspanning. Dat zie je fysiek alsof ze uit een dutje wakker worden of zich plotseling prettiger voelen of hoe dan ook.
In zoverre uittreding, dat zij onbewust in dat bewustzijn heel duidelijk meegaan, ervaring ondergaan van dit leven. Daar op een bepaalde manier iets in hebben kunnen veranderen of transformeren, of klaar zijn daarin.

--- Ik werk in een verzorgingshuis en daar is een vrouw met een beginnende dementie. Zij zit in angst om alleen gelaten te worden. Je voelt echt dat ze zich op de een of andere manier terugtrekt. Op een avond was incontinent en heel verlegen. Ze zei: 'Ik ga naar huis, blijf bij me. O God zend me toch iemand die mij kan helpen, want ik ga naar huis'.
Ik vraag me af: Wat is dit naar huis gaan? Huis in de zin van vroeger, kindertjes en zo, of: ik ga terug naar de bron, ik overlijd. Ik heb zelf het idee dat ze weet dat ze het contact verliest met zichzelf.

Zohra: Het is het verlangen naar geluk. Eigenlijk is dementie - dat is natuurlijk niet een medische uitleg, maar spiritueel - verlangen naar geluk.
Wat is geluk? In een innig contact zijn met het diepste innerlijk in jezelf. Dat kan zich op alle mogelijke manieren uitdrukken. Mensen zijn zich dat helemaal niet bewust.

Ik heb op de TV een bejaardenhuis gezien waar oudere mensen als het ware begeleid werden door kinderen.
Hoe gelukkig die mensen waren. Het is alsof zij terug kwamen in een wereld waarin zij niet gedwongen waren te moeten voldoen aan de verwachtingen, de eisen van de maatschappij. Waarin zij nog zichzelf konden zijn. Waar zij nog in een bepaald kind-zijn mochten verblijven. "Zo gij niet zijt als de kinderen ..." enzovoort. Waar dus het rationele vermogen niet meer de overhand heeft, of nog niet heeft.

--- Als ik mij voorstel dat mensen helemaal als een plant kunnen worden, is dat iets wat ik niet kan begrijpen. Dat is natuurlijk ook mijn eigen angst.

Zohra: Ik denk dat je demente mensen niet steeds moet proberen terug te halen en ze één of ander schuldgevoel aan moet praten en ze bang maken. Dat is niet goed.
De overgang tussen nog net niet dement zijn en al bijna wel is een heel duister gebied voor die mensen. Daar moet je hen met liefde als het ware doorheen brengen. Als je hen steeds wil terugtrekken, terughalen, raken ze helemaal van hun stuk. Het is weer: gun hen dat, heb respect daarvoor.

--- Ik weet van iemand die heel lang met dementen gewerkt heeft, deze mensen actief maakt en houdt met creativiteit.
Bedoel jij dat met terughalen?

Zohra: Nee, dat bedoel ik niet. Nee, creatief werk is geweldig goed voor een mens. Ik bedoel wat ik wel heb meegemaakt: ‘Hé oma, dat is toch niet meer zo, u bent nu hier’. Op die manier, dat is niet goed. Maar creatief bezig zijn is geweldig, dat hebben ze juist nodig, dat moet.

--- Ik werk ook sinds kort met demente bejaarden, maar ik vind het ontzettend moeilijk om te accepteren dat ze in zo'n fantasie of in een vroegere tijd leven. Kun je iets zeggen waarom deze mensen uit hun verlangen naar wat je net zei kiezen voor deze vorm? Waarom niet op een bewustere manier?

Zohra: Elk mens maakt natuurlijk negatieve dingen mee in zijn leven. Dat negatieve is in de herinnering vaak zwaar.
Zij kiezen er dan voor - en waarom dat zo is weet ik niet, daar hoor ik ook niks van, dat is het unieke zijn van de mens - om dat los te laten en zich alleen te verplaatsen in datgene wat hen in hun leven goed en mooi en warm en leuk voorkwam. Dat is de absolute unieke en eigen wens van zo'n persoon. Dat moet je respecteren.
Wat gezegd werd over al die therapieën is heel goed, maar op een zodanige liefdevolle manier dat ze daar genoegen aan beleven en het leuk vinden. Dat ze niet alsmaar wakker geschud worden: 'O ja ik moet weer nadenken'. Dat is niet goed.

--- Als wij ons bewust op de dood moeten voorbereiden, dan vraag ik mij af hoe demente bejaarden dat kunnen doen en waar hun bewustzijn is. Of is dat vergelijkbaar met mensen die een ongeval krijgen en bij het overgaan met problemen te maken krijgen?

Zohra: Demente mensen, en vaak ook geestelijk minder begaafde mensen, zwakzinnigen, kunnen wij meestal niet in het bewustzijn bereiken. We kunnen hen dus niet voorbereiden op sterven.
Het enige wat je dan kunt doen is in je uitzending een onpersoonlijke liefde brengen. Deze voelen zij wel degelijk.

Met onpersoonlijke liefde bedoel ik: innerlijk niet vastzittend aan 'het zo graag willen doen', die ander ‘zo graag willen dwingen tot inzicht of begrip of hoe dan ook’. Eigenlijk een innerlijk los daarvan. In menselijke warmte en liefde naar deze mens uitstralen en dan op het hogere niveau, op het zieleniveau. Zich daar verbinden met het hoger zijn van deze mens.
Maar die klim naar dat hogere kan alleen als de begeerten worden losgelaten. Dan pas krijg je in je menszijn verbinding met dit hoger zijn en daardoor kun je verbinding leggen met het hoger zijn van de ander. Dat helpt ook.

--- Hoe is het met het uitvoeren door derden in verband met onvermogen van de patiënt? Bijvoorbeeld een diep dement of diep zwakzinnige persoon, waarbij de ouders, familieleden of deskundigen tot bepaalde beslissingen komen?

Zohra:

U zult hen die Ik u heb toevertrouwd
wanneer zij zelf niet meer in staat zijn
in het bewustzijn met Mij te verkeren
in het dagelijks bewustzijn
zeer goed in uzelve nagaan
juist vanuit hetgeen vanuit Mij in u is, het geweten,
hoe u hierin u zult verhouden.

Elk lijden heeft naast de menselijke negatieve aspecten
waarin zeer grote positieve waarden liggen
een inwijdingspoort om te kunnen komen tot verlichting
en tot hogere bewustwording.

U mens van deze nieuwe tijd
ga niet alleen af op de beperking van uw denken
of de insnoering door uw emoties
doch richt u in uzelve
op uw verbinding met dit goddelijk zijn in uzelf.
En alleen zo, vanuit deze diepe verbinding
waarin u de plicht hebt uw gebondenheden
uw angst, uw hartepijn om het lijden van hen die u lief is
los te laten.

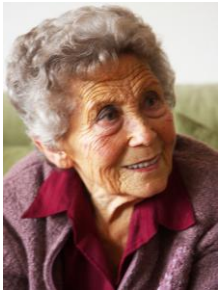
Opdat u werkelijk leeg, en daardoor vrij
en in uw universele zijn verlicht
uw beslissingen kunt nemen.

Wij, uw Broeders in de geest,
Wij, de krachten van Liefde en Wijsheid die u,
mensheid begeleiden
mogen hierin niet u de wet stellen
daar u mens, vanuit uw goddelijk zijn
de beschikking heeft over uw vrije wil.

Doch bedenk wat u op u laadt
aan kosmisch, wereld, en individueel karma
wanneer u handelt vanuit de beperking van het denken
en de insnoering vanuit uw emotionele gebondenheden.

En zo reik Ik u het zwaard des onderscheids.

Aum.

Eind 1974 werd ik, Zohra Noach, in een indringende visuele en auditieve ervaring vanuit spirituele dimensies, uitgenodigd mijn medewerking te willen verlenen aan het oprichten van een nieuwe spirituele en onafhankelijke stroming Psychosofia. De spirituele stroming Psychosofia kent geen lidmaat-schap, dogma's of onvrijheden en/of gebondenheden aan anderen dan aan onszelf.
In de hedendaagse spiritualiteit, aangereikt vanuit de hogere kosmische gebieden, kan de mens zichzelf herkennen en de eigen plaats innemen. Kan ook wetenschap, religie en maatschappij zich verbinden met deze nieuwe inzichten?
Er kan een nieuw begrip komen van een dynamisch Godsbewustzijn. Geen God buiten de natuur en de mens, maar een eenheid van Zijn in de gehele kosmos.
Eén aanwezigheid van geest in al het bestaande.